

AUTOREFERAT

1. Imię i nazwisko

Ewa Dorota Hoffmann-Piotrowska

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/artystyczne- z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

Studia na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego ukończyłam w 1995 r. Tytuł magistra filologii polskiej otrzymałam 3 października 1995 r. na podstawie pracy magisterskiej *Teatralizacja życia w Kole Sprawy Bożej*, napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Stanisława Makowskiego.

Wykorzystując teorie socjologiczne posługujące się metaforą teatralną (m.in. W Turnera, E. Goffmanna, Cz. Czapówa) analizowałam w pracy zjawisko towianizmu z teatralnym kluczem. Podstawą dociekań były pisma towianistyczne, źródła z epoki, z których wyłaniał się niejednokrotnie obraz Sprawy Bożej i jej najważniejszego adepta - Adama Mickiewicza odmienny od proponowanych przez wcześniejszych badaczy i interpreterów towianizmu. Najistotniejszy wniosek płynący z badań nad fenomenem towianizmu wiązał się z przekonaniem o dominującej roli Adama Mickiewicza a nie Towiańskiego w Kole Sprawy Bożej. To brata Adam był i najważniejszym aktorem, reżyserem, autorem towianistycznego scenariusza rozmaitych „widowisk” i „performansów”. To nie Mickiewicz dał się Towiańskiemu zaczarować i zamagnetyzować, jak utrzymywały całe pokolenia badaczy, lecz to Mistrz Andrzej zagrał w starannie obmyślonej przez wieszczka Adama sztuce, zgodnie z intuicją Zygmunta Krasińskiego, który w listach pisał, że towianizm czerpie przede wszystkim z pomysłów, autorytetu i wiary Mickiewicza.

Tytuł doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa uzyskałam 4 listopada 2003 r. na podstawie rozprawy doktorskiej *Światopogląd towianistyczny Adama Mickiewicza. Próba rekonstrukcji*. Promotorem pracy doktorskiej był prof. dr hab. Stanisław Makowski, a recenzentami w przewodzie doktorskim prof. dr hab. Zofia Stefanowska-Treuguttowa (IBL PAN) i dr hab. Andrzej Fabianowski, prof. UW (UW).

W pięciu rozdziałach pracy omówione zostały; kategorie religijne („*Aby się wkonwulsyjnie do nieba*” – *Bóg i wiara Mickiewicza – towiańczyka*), wizja antropologiczna („*Ecce Homo*” *Nowej Epoki – wizja antropologiczna brata Adama*), refleksja epistemologiczna („*Wniknąć od*

razu aż w głąb istnienia rzeczy...” Refleksja epistemologiczna poety – towiańczyka) i stosunek do spraw narodowych brata Adama („*Powołaniem moim jest trzymać nieć polską...*”- *Mickiewicz – towiańczyk o narodzie, historii, ojczyźnie*). Ostatni rozdział przedstawiał koncepcję poezji nowej epoki („*Opiewać myśl Bożą...*” *Koncepcja poezji przemienionego wieszczka*). Rozdziały rekonstruujące myśl Mickiewiczowską poprzedza część polemiczna (*Czy Mickiewicz „dał wiarę” Towiańskiemu?*) wobec dominujących i utrwalonych w mickiewiczologii przekonań o momentalności towianistycznego przełomu w biografii poety, który stanowił w niej wyrazistą cezurę (epoka słowa a epoka czynu).

Praca ma charakter źródłowy – odwołuje się właściwie do większości różnorodnych gatunkowo wypowiedzi poety z ostatnich czternastu lat jego życia. Rekonstrukcja myśli mickiewiczowskiej z tego okresu prowadzi do wniosku najważniejszego, że poglądy autora *Dziadów* po spotkaniu z Towiańskim nie uległy zasadniczej zmianie, a jedynie ewolucji. Towianizm Mickiewicza był zjawiskiem szczególnym, a poglądów poety z lat czterdziestych nie można wprost utożsamiać z treściami głoszonymi przez Towiańskiego. Mickiewicz stworzył swój własny i wyrazisty światopogląd, który uznać możemy za dojrzałą, koherentną, całościową romantyczną wizję człowieka, Boga, historii wbrew narracjom o towianizmie jako okresie „błędów i wypaczeń” Mickiewiczowskiej myśli. Jej źródła szukać należy nie tyle w miałych i niejasnych ideach Towiańskiego, ile w szeroko rozumianej wcześniejszej twórczości poety.

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/artystycznych

- W 1994 r. (na V roku studiów) podjęłam pracę nauczycielki języka polskiego w XLI Liceum Ogólnokształcącym im. Joachima Lelewela w Warszawie. Pracę tą prowadziłam do podjęcia studiów doktoranckich w roku 1999 r.
- Od października 1999 r. do października 2003 r. – studia doktoranckie na Wydziale Polonistyki UW
- W latach 2004-2009 współpracowałam z Męskim Liceum Ogólnokształcącym im. Bł. Romana Archutowskiego (warsztaty polonistyczne, nauczycielka języka polskiego)
- Od 1 września 2003 do 2010 – zatrudniona byłam na stanowisku: asystenta, pracownika dydaktycznego w Zakładzie Literatury Romantyzmu Instytutu Literatury Polskiej UW)

- Od 1 października 2010 r. do chwili obecnej – na stanowisku adiunkta w Zakładzie Literatury Romantyzmu ILP UW)
- Od października 2009 r. do września 2011r. – pracowałam w Akademii Humanistycznej im. A. Gieyszтора w Pułtusku (w ramach umowy o dzieło i prac zleconych)

W ramach dydaktyki uniwersyteckiej prowadziłam następujące zajęcia:

- ✓ ćwiczenia z historii literatury romantyzmu (II rok studiów dziennych, zaocznych, podyplomowych na Wydziale Polonistyki UW)
- ✓ konwersatoria (II- IV rok na Wydziale Polonistyki UW)
- ✓ ćwiczenia i wykłady z przedmiotu: analiza dzieła literackiego, wprowadzenie do teorii literatury (I rok w Katedrze Hungarystyki UW)
- ✓ seminarium licencjackie (III roku studiów na Wydziale Polonistyki UW)
- ✓ seminarium magisterskie (od października 2013r na Wydziale Polonistyki UW)
- ✓ Edukacja polonistyczna, z literaturą dla dzieci i młodzieży (II rok pedagogiki Akademii Humanistycznej w Pułtusku)
- ✓ wykład Literatura romantyzmu w świetle najnowszych badań (I rok studiów magisterskich na Wydziale Polonistyki UW, dla studentów toku studiów dziennych i zaocznych)

4. Wskazanie osiągnięcia* wynikającego z art. 16 ust.2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz. 595 ze zm.)

Za osiągnięcie habilitacyjne w myśl art. 16 ust.2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz. 595 ze zm). uznałam pracę zatytułowaną *Święte awantury. Orto- i heterodoksje Adama Mickiewicza* (Warszawa 2014, Wydawnictwo Polonistyki Warszawskiej, s. 443- recenzenci pracy: prof. dr hab. J. Tomkowski, dr hab. A. Fabianowski prof. UW)

Publikacja złożona z ośmiu rozdziałów przedstawia wielką duchową przygodę Adama Mickiewicza i tych, których inspirował. Poeta, który jak się to zwykle przyjmuje, przemienił się religijnie w Rzymie i stał się odtąd zupełnie nowym człowiekiem, od tej pory co rusz organizował (wedle określenia Bogdana Jańskiego) „święte awantury”, które służyć miały moralnej odnowie człowieka a co za tym idzie przemianie rzeczywistości w „świat święty”

Potencjał religijny, moralny, a zarazem silna potrzeba uczestniczenia w duchowej wspólnocie towarzyszyły poecie już od czasów filomackich, choć pomysł na cele i kształt owych wspólnot zmieniał się z biegiem lat, i był wypadkową naturalnego procesu dojrzewania człowieka, który z młodzieńca wchodził w wiek męski. Książka polemizuje więc z mocno zakorzenioną w mickiewiczologii koncepcją o epoce słowa i epoce czynu w życiu, jak i biografii intelektualnej autora *Dziadów*. Pokazuje Mickiewicza spójnego słowem i czynem, ewoluującego właściwie od okresu rosyjskiego w określonym kierunku.

Poszczególne rozdziały ukazują proces dojrzewania duchowego i egzystencjalnego wybitnego dziewiętnastowiecznego intelektualisty przede wszystkim poprzez międzyludzki, dialog: z Bogdanem Jańskim, niedocenianym i mało rozpoznany w badaniach nad Mickiewiczem inspiratorem wielu pomysłów poety czy z Hieronimem Kajsiwiczem. przy czym książka jest próbą polemiki z przekazem utrwalonym w inspirujących prowokacjach interpretatorskich, jakimi są książki Krzysztofa Rutkowskiego (zwłaszcza słynny *Stos dla Adama*). Publikacja podejmuje wreszcie relacje Mickiewicza z najwybitniejszym adwersarzem poety - Zygmuntem Krasińskim. Analizując ten najciekawszy, jak się wydaje, romantyczny agon (wedle określenie Jerzego Fiećki, do którego prac odwołuję się wielokrotnie), staram się przełamywać popularną tezę o znacznych różnicach ideowych między poetami. Podejmuję trop wyznaczony jeszcze w przedwojennych prowadzonych na warszawskiej polonistyce wykładach prof. Józefa Ujejskiego, w których wybitny badacz starał się wykazywać bliskość ideową poetów.

Książka jest rozprawą o relacjach, związkach międzyludzkich, o tym, jak przyjaciele Mickiewicza stawali się jego adwersarzami i odwrotnie, jak wielcy Polacy różnili się między sobą, angażując niekiedy do tych polemik środki zuchwałe, ocierające się o niebo ale i o piekło. I choć centralną postacią jest tu zawsze autor *Pana Tadeusza*, czasem głębsze nakreślenie poglądów i koncepcji światopoglądowych jego przyjaciół - adwersarzy wydawało mi się konieczne, aby zrozumieć romantyczne spory i debaty.

W pracy zależało mi, aby wreszcie pokazać, że lata trzydzieste, kiedy po erupcji twórczości Mickiewicz powoli przestaje trudzić się działalnością poetycką, wreszcie lata czterdzieste naznaczone towianizmem, nie były dla głównego adepta Sprawy Bożej stracone, i jakkolwiek dziwna jest myśl Mistrza Andrzeja, sam towianizm miał moc kulturotwórczą, której nie stracił do dziś...

Książka odwołuje się do inspirujących, zadomowionych już w mickiewiczologii prac: czasem zapomnianych i jakże niesłusznie zapoznanych (choćby ze względu na „niemodną” metodologię) jak rozprawy Józefa Kallenbacha, Ignacego Chrzanowskiego, Leona

Płoszewskiego, czy wspomnianego Józefa Ujejskiego. Wiele zawdzięcza pracom współczesnym – ostatnio wydanym publikacjom Jerzego Fiecki, Michała Masłowskiego czy intelektualnym prowokacjom o poecie - towiańczyku i jego przygodzie ze zmartwychwstańcami pióra Krzysztofa Rutkowskiego, z którym książka wchodzi w przekorny dialog. Bronię bowiem w niej tezy, że to nie tyle ks. Kajsiowicz i jego zakonni konfratry, ale przede wszystkim Zygmunt Krasiński z zapalem budował „stos dla Adama przy niemałym współudziale żony swojej - Elizy.

Korespondencja – Jańskiego, Kajsiowicza, Mickiewicza, Krasińskiego i jego żony oraz wiele innych jeszcze listów z epoki, stanowi zresztą głównym materiał, na którym opierałam pracę. Piszą je tutaj Mickiewicz i Jański, ojciec Hieronim Kajsiowicz i jego zakonni konfratry, wreszcie Krasiński z żoną i Cyprian Norwid. Treścią tego wielkiego listowania stają się sprawy najważniejsze: spór o Polskę, ale i całą łacińską cywilizację przeżywającą kryzys „wszelakich wiar i nadziei”, spór o własny byt pośmiertny i pośmiertny los emigrantów, którym przyszło żyć aż w nazbyt ciekawych czasach. Spór wreszcie o powołanie własne i narodowe i oto, jak można zdobyć pewność o kształcie tamecznego świata. Z tego wszystkiego rodziły się orty i heterodoksje religijne, moralne i polityczne idee wielkich Polaków, a nade wszystko Adama Mickiewicza, które nieodmiennie składają się na romantyzm rozumiany jako forma zbiorowego projektu, estetycznego, społecznego, politycznego ale także (a może przede wszystkim) duchowego i religijnego.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo- badawczych

W 2004 r. w Wydawnictwie Polonistyki UW ukazała się książka *Mickiewicz towiańczyk. Studium myśli* będąca skróconą i zmienioną wersją mojej rozprawy doktorskiej. Recenzentami książki byli dr hab. A. Fabianowski i prof. dr hab. Z. Stefanowska

W 2012 roku w Wydawnictwie Polonistyki UW opublikowałam książkę *W ustach jest otwór duszy... Szkice o romantykach i mistykach* (recenzenci: prof. dr hab. T. Tomkowski, dr hab. K. Rutkowski, prof. UW). Praca jest podsumowaniem moich dotychczasowych badań nad romantyczną mistyką, doświadczeniem wewnętrznym i jego artykulacją w pismach poetyckich.

Publikacja zbiera teksty, z których niektóre (w innym kształcie) były publikowane, część ukazała się zaś na prawach pierwodruku. Łączy je refleksja nad zależnościami myśli i biografii romantycznych poetów i tradycji zachodniej mistyki wyznaniowej. Celem książki

było zasygnalizowanie potrzeby wnikliwszych badań nad relacją między myślą naszych romantyków a tradycją tzw. mistyki ortodoksyjnej, która odwrotnie niż więzi romantycznych poetów z koncepcjami rewelatorów mistyki bezwyznaniowej, nie została dobrze przebadana. W publikacji znalazło się czternaście tekstów poświęconych kolejno: problematyce metodologicznej mistyki literackiej (*Być poetą, być mistykiem...*), doświadczeniu wewnętrznemu Adama Mickiewicza (m.in. rozdz. *Arcymistrz, Czy Mickiewicz „dał wiarę” Towiańskiemu?, O tzw. milczeniu „wieszczą”, „Dusza naga poety towiańczyka. Przyczynek do mistycznej antropologii, Bóg „brata” Adama*). Kolejne trzy artykuły dotyczą doświadczenia wewnętrznego J. Słowackiego i są polemiką z utrwalonym przekonaniem o mistycyzmie poety (*Słowacki wobec tradycji zachodnioeuropejskiej mistyki, Zapiski przy czytaniu „Genesis z Ducha”*), próbą ukazania dysonansów później twórczości autora *Króla–Ducha* na podstawie analizy konkretnego utworu (*O jednym wierszu przemienionego wieszczą*). W kolejnych tekstach analizuję miłosną pasję Krasieńskiego do Delfiny przez pryzmat fascynacji poety św. Teresą z Avila (*Zygmunt Krasieński i święta Teresa czyli o pewnym sposobie romantycznej lektury*) i pytam o doświadczenie poznawcze Fausta z dramatu Goethego (*Faust i mistyka. Krótki esej o poznaniu*).

Mianem pracy edytorskiej, powstałej niezależnie od romantycznych zainteresowań, mogę określić publikację *„Otulona dobrocią” 99 listów księdza Jana Twardowskiego do „wnuczki” Maryli i jej zapiski z dziennika*, (Warszawa 2007, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego). Na książkę składają się odczytane z rękopisu listy J. Twardowskiego do Marii Kędzierskiej i jej dziennik prowadzony z inspiracji autora *Patyków i patyczków*. Publikacja ma charakter przede wszystkim dokumentalny (choć wiele z listów ma wartość literacką) i stanowi ważny przyczynek do biografii poety. Zaopatrzona została we wstęp mojego autorstwa i komentarze edytorskie (przypisy).

W 2005 r. ukończyłam pracę (jako współautorka z Beatą Trędowską i Joanną Grzymałą) nad podręcznikiem do kształcenia literackiego dla szkół ponadgimnazjalnych *W kręgu tradycji. Język polski w liceach i technikach. Podręcznik z ćwiczeniami. Klasa I. zakres podstawowy i rozszerzony* dla Wydawcy Oficyna Wydawnicza Krzysztof Pazdro. Podręcznik (wraz z autorskim programem nauczania). Podręcznik został pozytywnie zaopiniowany przez rzeczoznawców (nr dopuszczenia do dystrybucji w szkołach DKOS-5002-30/05, Dec. MENiS z 9 V 2005 r.) natomiast jego dystrybucja została wstrzymana przez wydawnictwo ze względu na zachodzące zmiany w programie nauczania j. polskiego. Książka od strony autorskiej i edytorskiej została w pełni przygotowana do druku.

Byłam też redaktorem naukowym i autorką wstępów w następujących pracach zbiorowych:

1. *Mickiewicz mistyczny*, red. nauk. A. Fabianowski, E. Hoffmann-Piotrowska, Warszawa 2005.
2. *...A to co na krótko, może być na zawsze. Pokłosie spotkania poświęconego pamięci księdza Jana Twardowskiego*, red. nauk. E. Hoffmann-Piotrowska, J. Puzynina, Warszawa 2007.
3. *Słowacki mistyczny. Rewizje po latach*, red. nauk. A. Fabianowski, E. Hoffmann-Piotrowska, Warszawa 2012.
4. *Dziady nasze mają to szczególnie. Studia i szkice współczesne o dramacie Adama Mickiewicza*, red. nauk. A. Fabianowski, E. Hoffmann-Piotrowska, Warszawa 2013.
5. *Mickiewicz nieodczytany. Korespondencja poety w perspektywie współczesnej*, red. nauk. A. Fabianowski, E. Hoffmann-Piotrowska, Warszawa 2014 (złożona do druku).

W swoim dorobku mam także następujące artykuły historycznoliterackie:

1. *Teatralizacja życia w Kole Sprawy Bożej* [w]: „Rocznik Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza” XXX/ 1995.
2. *Czy Mickiewicz „dał wiarę” Towiańskiemu?* [w]: „Rocznik Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza” XXXV/ 2000.
3. *„Dusza naga” Mickiewicza – towiańczyka. Przyczynek do mistycznej antropologii poety.* „Przegląd Humanistyczny” 2/2002
4. *„Chrystus Mickiewicza-towiańczyka. Przyczynek do religijnych koncepcji poety, „Motywacje”* (nr jw.).
5. *Adam Mickiewicz i Tomasz Merton- miejsca wspólne-* (artykuł w publ. zbiorowej *Mickiewicz mistyczny*, red. A. Fabianowski, E. Hoffmann-Piotrowska. Warszawa 2005.
6. *Faust i mistyka. Krótki esej o poznaniu*, „Biesiada” Pismo Zakładu Literatury Romantyzmu ILP UW nr 1/2004.
7. *O „milczeniu” Mickiewicza-towiańczyka*, „Przegląd Humanistyczny” nr 2/2004.
8. *Matematyka i matematycy w szkole krzemienieckiej*, artykuł w publikacji zbiorowej pod red. S. Makowskiego *Krzemieniec. Ateny Juliusza Słowackiego* Warszawa 2004.
9. *Towiański w teatrze Mickiewicza* artykuł w publ. zbior. *W cieniu Mickiewicza*, red. J. Lyszczyńska, M. Bąk, Katowice 2006).
10. *Bóg romantyków, Bóg Mickiewicza*, w: *Adam Mickiewicz. Wielkość- tradycja-pamięć*, praca zbior. pod red. Z. Kruszewskiego, J. Półturzyckiego Płock 2006.

11. *Czy Słowacki był mistykiem? Refleksje przy czytaniu „Genesis z Ducha”*, „Przegląd Humanistyczny” 6/ 2007.
12. *Młodopolskie rozpoznania towianizmu Mickiewicza - wokół „Legionu” Wyspiańskiego*, artykuł w publ. zbiorowej *Mickiewicz wielu pokoleń twórców, badaczy i czytelników*, red. K. Ratajska, M. Berkan-Jabłońskiej, Łódź 2007.
13. *Myśl antropologiczna Adama Mickiewicza* w: „Artes Liberales” Zeszyty Naukowe Akademii Humanistycznej im. A. Gieyszтора, nr 1-2(8-9) 2010.
14. *Świętość według Mickiewicza* w: *Prace Herkulesa - człowiek wobec wyzwań, prób i przeciwności*, pod red. M. Cieśli-Korytowskiej i O. Płaszczewskiej, Kraków 2012
15. *Adam Mickiewicz-* opracowanie hasła dotyczącego biografii i twórczości poety dla Biblioteki Cyfrowej Biblioteki Narodowej w Warszawie.

Teksty złożone i przyjęte do druku

1. *Przybyszewski czyta romantyków* (artykuł złożony w „Przeglądzie Filozoficzno-Filologicznym”).
2. *Kraśiński i mistyka* w książce zbior. *Kraśińskiego światy zapomniane* pod red. M. Strzyżewskiego i A. Markuszewskiej (złożona do druku w Wydawnictwie UMK w Toruniu).
3. *Adam Mickiewicz nawraca Konstancję Łubieńską* w tomie zbior. *Mickiewicz nieodczytany. Korespondencja poety w perspektywie współczesnej*, red. nauk. A. Fabianowski, E. Hoffmann-Piotrowska, Warszawa 2014 (złożona do druku w Wydawnictwie Wydziału Polonistyki UW).
4. *Czy Fredro chciał pisać jak romantyk?* (artykuł złożony do druku w publikacji zbiorowej *Uniwersalność komizmu. Aleksander Fredro w 200. rocznicę urodzin*, red. W. Rzońca, K. Samsel).

Recenzje, teksty popularnonaukowe i inne

1. *O mistyce Mickiewicza. Refleksje po konferencji „Rocznik Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza” t.40* 2005.
2. *Recenzja książki: J. M Rymkiewicz, D. Siwicka, A. Witkowska, M. Zielińska Mickiewicz. Encyklopedia*. Wyd. Bertelsmann Media 2001. „Przegląd Humanistyczny”, 3/2002.
3. *„Wierzę w Boga po polsku...”. Z ojcem Jackiem Salijem o polskiej religijności* rozmawia Ewa Hoffmann-Piotrowska, „Motywacje. Pismo społeczno-kulturalne”, 3/2004 (tekst ukazał się również w książce J. Salija, *Miłujcie nieprzyjaciół wasze*, Kraków 2012 r.).

4. Recenzja „Cherubinowego wędrowca” Anioła Ślązaka,” w przekładzie A. Lama, Nowe Książki” 2/2004.
5. Rozmowy o dojrzeniu wiary Recenzja książki „Boskie oko czyli po co człowiekowi religia” J. A. Kłoczowskiego, Kraków 2003, „Nowe Książki” 4/2004.
6. Recenzja książki Anne Bancroft, „Prządki mądrości. Mistyczki XX w” Warszawa 2003, „Nowe Książki” jw.
7. Wprowadzenie do: K. Makuszyński, M. Walentynowicz *Przygody Koziolka Matolka (Prigody Capka Matolka)* wyd. polsko- ukraińskie, Poznań 2013.
8. *Opowieść nadal trwa...*posłowie do książki: A. Kamiński, *Kamienie na szaniec*, Warszawa 2014.

Do ważnych przedsięwzięć naukowych należą zorganizowane z mojej inicjatywy następujące spotkania naukowe:

1. *Mickiewicz mistyczny. Konferencja naukowa* – zorganizowana w październiku 2004r. przez Zakład Literatury Romantyzmu UW.
2. *Słowacki mistyczny. Rewizje po latach* –sesja międzynarodowa organizowana przez Zakład Literatury Romantyzmu UW we wrześniu 2009 r.
3. *Dziady nasze mają to szczególnie...* sesja organizowana przez Zakład Literatury Romantyzmu UW 4 listopada 2010 r.
4. *Mickiewicz nieodczytany. Korespondencja poety w perspektywie współczesnej* sesja międzynarodowa organizowana przez Zakład Literatury Romantyzmu UW w marcu 2013 r.
5. *Wspólnie z prof. dr hab. Jadwigą Puzyniną organizowałam także w maju 2006r. konferencję poświęconą twórczości J. Twardowskiego A to co na krótko może być na zawsze.*

Brałam także udział w następujących konferencjach i spotkaniach naukowych (uwzględniłam te, podczas których wygłosiłam referaty):

1. *Mickiewicz mistyczny*-organizowana przez Zakład Romantyzmu ILP UW wygłosiłam referat: *Adam Mickiewicz i Tomasz Merton. Miejsca wspólne.*
2. *Zygmunt Krasiński. Pytania o twórczość* – organizowaną w 2004 r. przez Wydział Nauk Humanistycznych UKSW. Podczas sesji wygłosiłam referat *Zygmunt Krasiński i św. Teresa. O Ułamku naśladowanym z Glozy św. Teresy.*
3. *Słowacki mistyczny. Rewizje po latach* –sesja międzynarodowa organizowana przez Zakład Literatury Romantyzmu UW we wrześniu 2009 r. Wygłosiłam referat *Twórczość Słowackiego wobec tradycji mistyki konfesyjnej.*

4. *Mickiewicz wielu pokoleń twórców, badaczy i czytelników* – Ogólnopolska konferencja Naukowa organizowana przez Katedrę literatury Romantyzmu i Literatury Współczesnej UŁ w maju 2005r. referat *Młodopolskie rozpoznania towianizmu Mickiewicza (wokół „Legionu” Wyspiańskiego)*.
5. *Adam Mickiewicz. Wielkość - tradycja- pamięć* sesja zorganizowana w listopadzie 2005r. przez Szkołę Wyższą im. P. Włodkowica w Płocku – wygłosiłam referat *Bóg romantyków, Bóg Mickiewicza*.
6. *W cieniu Mickiewicza* – konferencja organizowana przez Instytut Nauk o Literaturze Polskiej i Zakład Historii Literatury Oświecenia i Romantyzmu Uniwersytetu Śląskiego oraz Komisję Historycznoliteracką katowickiego Oddziału Polskiej Akademii Nauk październik 2005Wygłosiłam referat pt. *Towiański w teatrze Mickiewicza*.
7. *Dziady nasze mają to szczególnie...* sesja organizowana przez Zakład Literatury Romantyzmu UW w listopadzie 2010r. wygłosiłam referat zatytułowany *Książd z IV części „Dziadów”*.
8. *Idee romantyzmu, ich trwałość i potencjał edukacyjny*, - międzynarodowa sesja zorganizowana w czerwcu 2010r. przez Wydział Nauk Humanistycznych Akademii Humanistycznej w Pułtusku przy współudziale Instytutu Humanistyczno-Pedagogicznego w Krzemieńcu referat: *Myśl antropologiczna Adama Mickiewicza*.
9. *Prace Herkulesa- człowiek wobec wyzwań, prób i przeciwności*, sesja zorganizowana przez Katedrę Komparatystyki Literackiej Wydziału Polonistyki UJ w grudniu 2011 r. Wygłosiłam referat pt. *Świętość według Mickiewicza*.
10. *Kraśńskiego światy zapomniane*. – Konferencja organizowana w kwietniu 2012 r. przez Instytut Literatury Polskiej UMK –wygłosiłam referat *Zygmunt Kraśński i wielcy mistycy*.
11. *Zygmunt Kraśński a Francja i Europa* konferencja organizowana przez Katedrę Historii Literatury Oświecenia i Romantyzmu Wydziału Polonistyki UJ przy udziale Wydziału Studiów Międzynarodowych i Politycznych UJ 3 grudnia 2012 r. wygłosiłam referat *Romantyczna idea Christianitas w pismach politycznych Z. Kraśńskiego*.
12. *Mickiewicz nieodczytany. Korespondencja poety w perspektywie współczesnej* sesja międzynarodowa organizowana przez Zakład Literatury Romantyzmu UW w marcu 2013 r. Wygłosiłam referat *Apostoł i mentor nawraca Konstancję Łubieńską*.
13. W październiku 2013r. wygłosiłam referat pt. *Czy Fredro chciał pisać jak romantyk?* Podczas konferencji organizowanej przez Instytut Literatury Polskiej UW *Uniwersalność komizmu. Aleksander Fredro w 200. rocznicę urodzin*.

14. W grudniu 2013r. wygłosiłam odczyt w Towarzystwie Literackim im. A. Mickiewicza w Siedlcach pt. *Święty Mickiewicz*.

15. Na przełomie marca i kwietnia 2014r. wzięłam udział w sesji *Romantyzm jako kontynuacja (wobec literatury i kultury czasu pierwszej Rzeczypospolitej)* organizowanej przez Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. wygłosiłam referat *Mit średniowiecznego Państwa Bożego w Prelekcjach paryskich*.

6. Omówienie współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi i działalność popularyzatorska

Od 1994 r. współpracowałam ze Stowarzyszeniem „Wspólnota Polska” min. organizacja obchodów Roku Adama Mickiewicza Nowogródek 2005.

- ✓ 2007-2009 wykłady z literatury polskiej w warszawskim Uniwersytecie Trzeciego Wieku,
- ✓ Współpraca z audycją II programu PR *Alfabet filozofów*,
- ✓ 2007-2008 wykłady popularyzujące podczas Tygodnia Nauki organizowanego przez UW,
- ✓ Współpraca z Fundacją „Pomoc Polakom na Wschodzie”- autorstwo projektów: „Szkoła kultury języka polskiego” (1999-2000r.).

Udział i koordynowanie projektu „Mickiewicz – Białoruś 2015”. Projekt obejmuje: scenariusz wystawy poświęconej A. Mickiewiczowi (wraz z prof. A. Fabianowskim), napisanie publikacji popularyzującej A. Mickiewicza jako poety dialogu kulturowego oraz organizację sesji naukowej w Nowogródku. Realizacja projektu przewidziana jest na lata 2013-2015.

Współpraca z „Domem Spotkań z Historią” w Warszawie – współorganizacja spotkań na temat. *Historia a dzieło literackie i dzieło filmowe* (udział w panelach z prof. dr. hab. G. Nowikiem i dr. R. Marszałkiem X-XII 2013r., III 2014)

Współpraca ze Studenckim Kołem Naukowym im. A. Mickiewicza na Wydziale Polonistyki UW.

Gre Hoffmann - Prokur